

at jeg ikke er istand til at anføre bedre Argumenter for dette Forslag end dem, som bleve anførte af flere af Udvalgets egne ærede Medlemmer ved denne Sags første Behandling, og som da forekom mig at finde megen Tilslutning i Thinget, hvorfor det har overrasket mig Noget, at Udvalget ikke er gaaet videre, end Tilfældet er. Det forekommer mig, at det ligeoverfor Statskassen ikke har nogen særdeles stor Betydning, om Gjælden nedsættes til 25,000 Rbd. eller til 10,000 Rbd., men det forekommer mig derimod, at det ligeoverfor Communen er billigt, at Gjælden heelt eftergives. Naar den ærede Ordfører nyligt udtalte, at det vilde indeholde et enestaaende Exempel paa en Eftergivelse af en Communes Gjæld, skal jeg dog bringe i Erindring, at vi ifjor eftergave en langt større Commune, nemlig Ringkjøbing Amt, en Gjæld til Beløb af omtrent 350,000 Rbd., medens Regjeringen kun havde foreslaaet at eftergive et Beløb af omtrent 100,000 Rbd. mindre. Det var en Commune, for hvis Vedkommende dog Sikkerheden for Tilbagebetalingen af det Laan, der var givet den af Staten, i enhver Henseende var langt større og bedre end den, der havdes for de Laan, der ere givne Søby. Vi have jo desuden her nyligt haat en anden Sag under Behandling — som vel nu har hvilet i en Maanedstid, men som jeg haaber dog atter vil komme frem henimod Paaste —, i hvilken den høitærede Indenrigsminister har paavist, at Statsstyrelsen har den fulde Souverainitet over Havnene, og at den har det fulde Ansvar for Alt, hvad der skeer med Hensyn til Communerens Havnvesen. Men det forekommer mig da at være i god Conseqvens hermed, naar den høitærede Minister har foreslaaet, at de Udgifter, som af Søby ere udrede efter Statsstyrelsens Anordning, men som have vilst sig unyttige, falde tilbage paa Statskassen, og at man ikke bør lægge Ansvar for disse Udgifters Afholdelse over paa vedkommende Commune. Der blev endvidere af det ærede 12te longevalgte Medlem (Fischer) ved 1ste Behandling gjort opmærksom paa, at det var tværtimod Communens Dnske, naat det sidst stiftede Laan paa 30,000 Rbd. var blevet anvendt, saaledes som Tilfældet har

været; fra Communens Side, fra de derboende Folks Side, som ansaae sig for sagkyndige, blev der jo opponeret mod den Plan, som var udarbejdet af de officielle Sagkyndige, og det har vilst sig, at de locale Sagkyndige havde Ret; hvis disses Mening var bleven fulgt, vilde der maastee nu have været Mere bevaret af de Værker, som bleve opførte for det omtalte Laan, end der nu er. Jeg troer heller ikke, at det kan siges, at de Materialer og det Arbejde, som endnu findes paa Stedet, og som ikke hidtil ere bortskyllede af Havet, egentlig kunne betragtes som Activer for Søby. Dette vil i alt Fald først og fremmest beroe paa, hvorvidt Søby Commune vil være istand til at reise et saadant Laan, som vil være nødvendigt for at føre disse Arbejder videre; thi er Communen ikke istand hertil, ville ganske vist ogsaa disse Materialer og dette Arbejde være spildte. Men selv om et saadant Laan tilveiebringes, vil det jo dog være meget tvivlsomt, hvilken Værdi for de nye Arbejder det gamle Arbejde vil kunne have. Smidlertid skal jeg for Diebliffet forlade denne Betragtning, fordi jeg i det Hele paa dette Punkt bestunder mig i Uoverensstemmelse med det ærede Udvalgs Opfattelse af Sagen. Jeg maa nemlig ansee det for meget betænkeligt og beklageligt, om Søby Commune vil gjøre store Anstrængelser for at danne en ny Havn. Jeg troer, at Dannelsen af en kunstig Havn ved Søby vilde udfordre saa store Beskostninger, at det næsten er utænkeligt, at Communen, selv om Andre toge Deel i at hjælpe den med Udgifterne, vilde være istand til at udrede disse, og jeg troer derhos, at det efter hele Betskaffenheden af Kysten paa det paagjældende Sted vil være overordentlig betænkeligt at røre ved Havnunden og at opføre nye Værker paa denne. Det har jo vilst sig, at saasnart man sætter Havnunden i Bevægelse, saasnart Sandet røres, skeer der Tilfanding. Hvad enten Moloen føres ud mod Nord eller mod Syd eller mod Ost, antager jeg derfor, at der er stor Sandsynlighed for, at ogsaa saadanne nye Arbejder ville, om kortere eller længere Tid, blive ødelagte ved Tilfanding. Jeg maa derfor ansee det for meget betænkeligt, om man fra Regjeringens eller Rigsdagens Side gjør noget Stridt, som kan